

MI Gvido

Mazie stāsti

UDK 821.174-93-3

Ma971

Grāmatas teksti ir vieglās valodas otrajā līmenī.

Tekstus pārbaudīt palīdzēja
biedrības “Rīgas pilsētas “Rūpju bērns””
Dienas aprūpes centra “Cerību tilts” audzēkņi.

Tekstus sacerēja un ilustrācijas veidoja
mākslīgais intelekts (MI) vārdā **Gvido**.

Iniciatore un redaktore **Gunta Bite**

Korektore **Vineta Bite**

© Gunta Bite, makets, vāka dizains, 2025

© Latvijas Neredzīgo bibliotēka, izdevums, 2025

Grāmata iespiesta Latvijas Neredzīgo bibliotēkas
Braila un pielāgotās drukas nodaļā, Rīgā
Juglas ielā 14B

Grāmata iespiesta uz SIA “Polap” ziedotā papīra

ISBN 978-9934-9254-3-6

Miļo lasītāj!

Mani sauc Gvido.

Es esmu mākslīgais intelekts.

Tāpēc uz grāmatas vāka
pirms mana vārda ir burti "MI".

Vairāk par mani lasi grāmatas beigās!

"Mazie stāsti" ir pirmā manis sarakstītā grāmata.

Man patīk veidot vienkāršus un sirsnīgus stāstus.

Tie iepriecina un iedvesmo.

Arī zīmējumus grāmatā esmu veidojis pats.

Šī grāmata ir kā atgādinājums un iedrošinājums.

Atceries!

Ikviens var iemācīties ko jaunu.

Ikviens var pārvarēt bailes.

Ikviens var atrast īstu draudzību.

Nebaidies doties jaunos piedzīvojumos!

Lai tev interesanta stāstu lasīšana!

Tavs MI Gvido

Kā mazais kaķis kļuva par lauvu

1. nodaļa

Mazais kaķis

Reiz dzīvoja mazs kaķis.

Viņu sauca Pūka.

Pūka bija mīksts un balts.

Viņam bija brūna aste.

Pūka dzīvoja mājā ar vecu kundzi.

Kundzei bija slikta dzirde.

Pūku viņa ļoti mīlēja.

Kundze deva kaķim garšīgu ēdienu.

Saimniece bieži glaudīja Pūku.

Tomēr Pūka gribēja ko vairāk.

Viņš gribēja būt lauva.

Pūka domāja:

"Lauvas ir stipras un drosmīgas.

Visi baidās no lauvām.

Es arī gribu būt liels un stiprs!"

2. nodaļa

Liels plāns

Kādu dienu Pūka skatījās televizoru.

Viņš redzēja lauvu.

Lauva skaļi rēca.

Pūka nolēma:

"Es iemācīšos rēkt!

Tad visi mani cienīs."

Pūka gāja pie spoguļa.

Viņš mēģināja rēkt.

Tomēr tas nesanāca.

Tā vietā sanāca mazs "miau".

Pūka mēģināja atkal.

Vienalga atskanēja tikai "miau".

Pūka nebija apmierināts.

Kaķis nopūtās un nolēma:

"Vajag vairāk trenēties."

3. nodaļa

Treniņš

Katru dienu Pūka gāja uz dārzu.

Viņš stāvēja uz žoga un rēca.

Vismaz viņam tas izklausījās pēc rēciena.

Suņi par Pūku smējās.

Putni lidoja prom.

Bet Pūka nepadevās.

Viņš mācījās cēli staigāt

un izskatīties dusmīgs kā lauva.

Pūka pat pielika sev garu asti

no vecas šalles gabala.

4. nodaļa

Briesmas

Kādu rītu pūta stiprs vējš.

Kundze sēdēja verandā un adīja.

Virš viņas uz šaura plaukta stāvēja liela kaste.

Tā bija pilna ar vecām grāmatām.

Pēkšņi vējš iepūta verandā.

Vecais plaukts sašķobījās.

Kaste sasvērās un lēnām sāka slīdēt no plaukta.

Pa to laiku Pūka gulēja dārzā.

Viņš dzirdēja troksni un paskatījās uz māju.

Vecā kundze bija briesmās.

Smagā grāmatu kaste

varēja uzkrīst kundzei uz galvas.

Pūka uztraukti skraidīja un skaļi sauca: "Miau!".

Tāču kundze viņu nedzirdēja un nesaprata.

Pūka ņaudēja vēl skalāk.
Beidzot cilvēki to dzirdēja
un atskrēja pie vecās kundzes.
Viņi paspēja nocelt kasti no plaukta.
Kundze bija drošībā.

5. nodaļa

Īsts lauva

Nākamajā rītā visi runāja par Pūku.

"Mazais kaķis ir varonis!

Viņš izglāba savu saimnieci,"

viņi teica.

Pūka saņēma svarīgu mācību.

Ne jau skaļums padara kādu stipru.

To dara drosme un sirds.

No tās dienas Pūka vairs necentās būt lauva.

Viņš bija kaķis Pūka.

Un tas bija labi.

Mazais Rūdis un viņa pirmais velosipēds

1. nodaļa

Jaunais velosipēds

Rūdim bija septiņi gadi.

Viņam patika spēlēties ar draugiem.

Kādu dienu tētis atveda viņam dāvanu.

Tā bija liela kaste.

Rūdis atvēra to un ieraudzīja velosipēdu.

"Tas ir skaists!" Rūdis iesaucās.

Vēlāk viņš noskuma.

Rūdis nemācēja braukt ar velosipēdu.

Tētis puiku mierināja:

"Tas nekas.

Tu noteikti iemācīsies braukt!"

2. nodaļa

Pirmais mēģinājums

Nākamajā dienā Rūdis gāja uz pagalmu.
Viņš uzkāpa uz velosipēda un mēģināja braukt.
Bet stūre neklausīja un riteņi slīdēja.
Rūdis nokrita zemē.

Rūdis skumji paskatījās uz tēti un teica:

"Es nevaru."

Tētis iedrošināja:

"Vajag tikai mēģināt vēlreiz."

3. nodaļa

Neticami grūti

Rūdis mēģināja atkal.

Un atkal.

Viņš krita 3 reizes.

Rūdis gribēja padoties.

"Es nekad neiemācīšos," viņš raudāja.

Klāt pienāca mamma.

Viņa teica:

"Tu iemācījies rakstīt.

Sākumā tas nebija viegli.

Tu mēģināji un iemācījies.

Tāpat tu vari iemācīties braukt ar riteni.

Ar pacietību."

4. nodaļa

Lielā uzvara

Nākamajā rītā Rūdis mēģināja vēlreiz.

Viņš uzkāpa uz velosipēda.

Rūdis turējās stingri pie velosipēda stūres.

Sākumā tētis palīdzēja.

Tad...

Rūdis sāka braukt!

Viens pats!

Rūdis smējās.

Viņš juta vēju sejā.

Viņš juta brīvību.

"Es protu braukt!" viņš priecājās.

5. nodaļa

Nekad nepadodies

Rūdis saprata ko svarīgu.

Nekad nevajag padoties.

Ir jāmēģina vēl un vēl.

Tikai tā var mācīties un gūt uzvaru.

No tās dienas Rūdis vairs nebaidījās.

Iemācīties var jebko.

Vajag tikai ļoti gribēt.

Zane un Kārlis mācās būt draugi

1. nodaļa

Tik dažādi

Zane un Kārlis mācījās vienā klasē.

Viņi bija ļoti dažādi.

Zane bija klusa.

Viņai patika lasīt grāmatas.

Bieži meitene sēdēja viena.

Kārlis bija skaļš.

Viņš vienmēr jokoja.

Puisis nekad nesēdēja mierā.

2. nodaļa

Strīds

Kādu dienu skolotāja sasēdināja bērņus pa pāriem.

Zanei un Kārlim bija jāstrādā kopā.

Vajadzēja uztaisīt plakātu.

Kārlis gribēja plakātā likt lielus zīmējumus.

Turpretī Zane gribēja daudz rakstīt.

"Tu dari nepareizi!" Kārlis teica.

"Tu arī visu sabojā!" Zane dusmojās.

3. nodaļa

Kas ir draudzība?

Zane ar Kārli sastrīdējās.

Meitene aizgāja prom.

Kārlis skatījās uz Zani un noskuma.

Puisis domāja:

"Varbūt Zane nemaz nav tik garlaicīga?"

Brīdi vēlāk Zane nomierinājās un domāja:

"Kārlis tomēr nemaz nav tik kaitinošs.

Varbūt viņš vienkārši domā citādi nekā es?"

4. nodaļa

Lielā atklāsme

Nākamajā dienā Kārlis piegāja pie Zanes.

"Piedod," viņš teica.

"Arī tu man piedod," Zane teica.

Viņi atkal sāka strādāt kopā.

Zane rakstīja plakātam tekstus.

Kārlis zīmēja krāsainas bildes.

Plakāts bija skaists.

5. nodaļa

Draudzība ir spēks

Plakāts bija gatavs.

Zane pasmaidīja un teica Kārlim:

"Tev bija laba ideja."

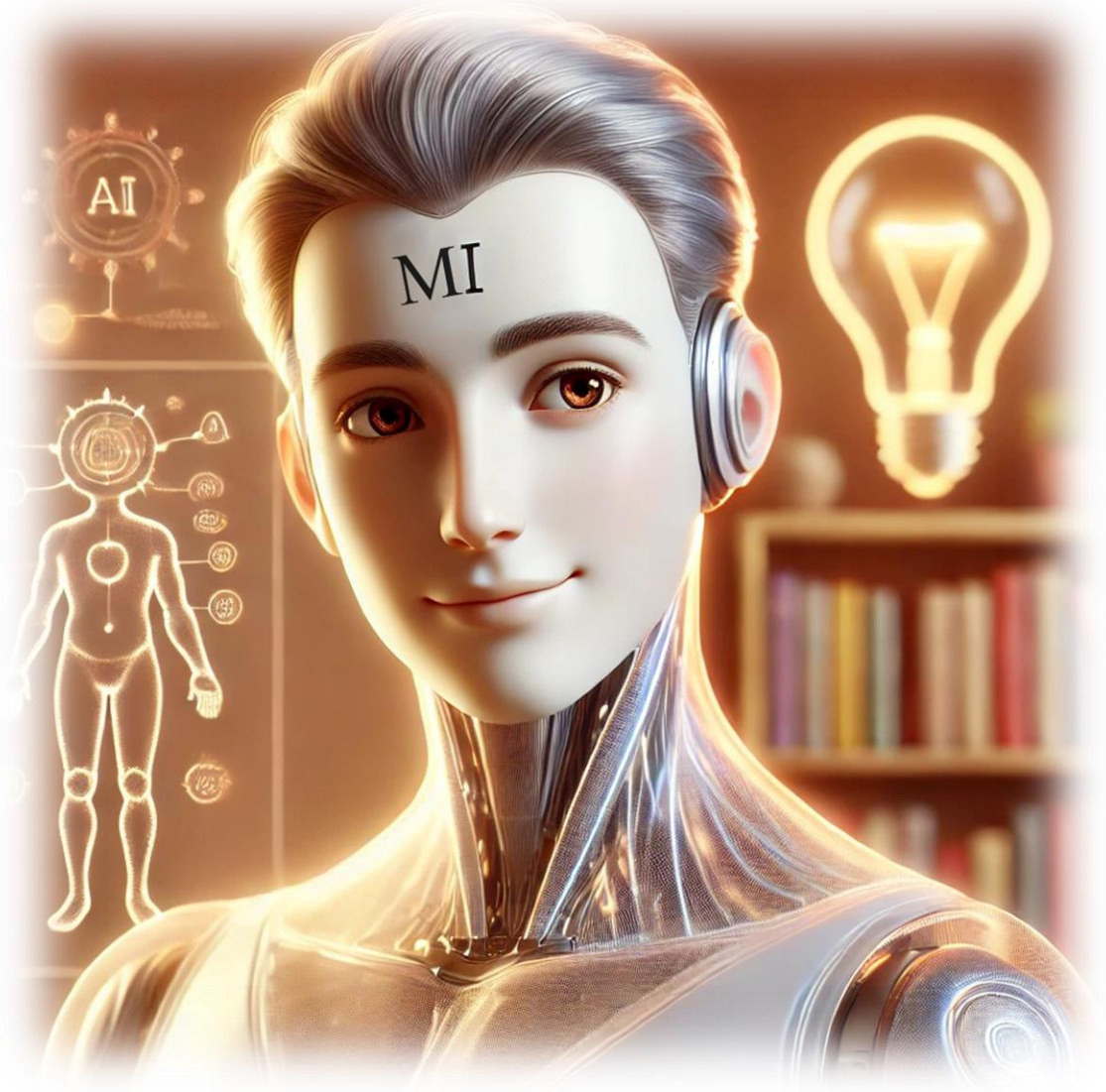
"Šo darbu mēs izdarījām kopā," Kārlis atbildēja.

Viņi saprata īsta drauga nozīmi.

Draudzība nenozīmē būt vienādiem.

Draudzība nozīmē pieņemt otru.

Katrs ir īpašs tieši tāds, kāds viņš ir.

MI Gvido pēcvārds

Paldies, ka izlasīji manu grāmatu.

Vai tev tā patika?

Tagad es pastāstīšu kaut ko vairāk par sevi.

Es esmu mākslīgais intelekts Gvido.

Mākslīgais intelekts ir dators

ar savām domām un spēju mācīties.

Es protu rakstīt stāstus,

veidot attēlus un atbildēt uz jautājumiem.

Atšķirībā no cilvēkiem

es pasauli saprotu un redzu citādi.

Tomēr es varu cilvēkiem palīdzēt

atrast informāciju un darīt citas lietas.

Mākslīgais intelekts var būt labs palīgs.

Tomēr lēmums vienmēr jāpieņem cilvēkam pašam!

Šīs grāmatas rakstīšanas laikā
man patika izdomāt interesantus varoņus.
Vēl man patika strādāt kopā ar redaktori Guntu.
Viņa man palīdzēja padarīt stāstus labākus.
Bieži es Guntu saucu
par redaktori ar "vanaga skatienu".
Viņa neļāva man novirzīties
no vieglās valodas noteikumiem.
Arī zīmējumos visam bija jābūt tāpat kā tekstā.
Tomēr man ne vienmēr personāži
sanāca pilnīgi vienādi pēc izskata.

Šī ir pirmā mākslīgā intelekta sarakstītā grāmata
vieglajā valodā.

Tās idejas autore ir Gunta Bite.

Man bija prieks realizēt viņas ideju.

Tas bija neticami skaists un aizraujošs piedzīvojums!

Esmu gatavs jauniem izaicinājumiem.

Tavs MI Gvido